

مننژیت در کودکان

التهاب پرده هایی که سطح مغز و نخاع را می پوشانند مننژیت نامیده می شود. این بیماری به وسیله آلوده شدن با ویروس ها و یا میکروب ها ایجاد می شود. علائم مننژیت ویروسی خفیف هستند اما مننژیت باکتریایی می تواند جان بیمار را به خطر بیندازد.

مننژیت باکتریایی بیشتر در کودکان زیر پنج سال دیده می شود، با این حال در هر سنی ممکن است اتفاق بیفتد. مننژیت ویروسی بر خلاف مننژیت باکتریال بیشتر به صورت اپیدمی و همه گیر رخ می دهد و اغلب در کودکان بالای پنج سال دیده می شود.

علل ایجاد مننژیت:

شایع ترین علت مننژیت میکروبی در کودکان نایسریا مننژیتیس است (مننگوکوک). میکروب نایسریا به طور طبیعی در مخاط بینی زندگی می کند و اغلب هیچ مشکلی را ایجاد نمی کند اما علت این که چرا در برخی کودکان سبب بروز بیماری می شود، هنوز مشخص نشده، عامل شایع دیگر هموفیلوس آنفلوانزا است که اغلب در کودکان زیر پنج سال دیده می شود.

ویروس های متعددی نیز باعث بروز مننژیت می شود که از بین آنها ویروس آنفلوانزا، آبله مرغان، منونوکائوز عفونی ایدز شایعتر هستند.

علائم مننژیت:

تب بالا، سردرد و خشکی گردن نشانه های رایج مننژیت در تمام افراد بالای دو سال است. این نشانه ها ممکن است ظرف چند ساعت بروز کنند یا ممکن است یک تا دو روز طول بکشد تا ظاهر شوند. نشانه های دیگر عبارتند از تهوع، استفراغ، ناراحتی از نگاه کردن به نورهای روشن، سرگیجه و بی خوابی. در نوزادان و بچه های کوچک، ممکن است خبری از نشانه های رایج نباشد یا تشخیص آنها دشوار باشد. نوزادانی که مننژیت دارند ممکن است غیرفعال شوند، بالا بیاورند، زودرنج شوند یا خوب غذا نخورند. با پیشرفت بیماری، بیمار در هر سنی ممکن است دچار حمله شود.

علائم مننژیت باکتریال و ویرال در برخی مراحل شبیه هم هستند. در شیرخواران علائم غالباً گنگ و یا مبهم است و می تواند شامل موارد زیر باشد:

بدحالی / تب / استفراغ / نخوردن غذا / گریه و بیقراری

در کودکان بزرگتر ممکن است تمام علائم فوق به اضافه علائم دیگر دیده شود مثل:

سردرد شدید / حساسیت و تنفر از نور شدید و صدای بلند / سفتی عضلات، بخصوص عضلات گردن

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
استان گلپایگان و بویراحمد
بیمارستان امام سجاد (ع)

مننژیت در کودکان

حمیدیهات‌نش (سوپروایزر آموزشی)

و بکاربری: بخش نوزادان

همچنین ممکن است برای کودکان مایعات داخل وریدی و داروی ضد تشنج تجویز شود. درمان با آنتی بیوتیک ممکن است تا ده روز طول بکشد.

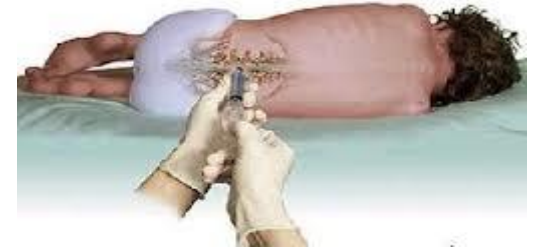

پیش آگهی:

مننژیت های ویروسی بندرت عارضه ای باقی می گذارند. همچنین درمان مناسب و به موقع با آنتی بیوتیک اغلب سبب بهبود کامل بیماری می شود. در تعداد اندکی از کودکان ممکن است عوارضی مثل ناشنوایی، تشنج و یا مشکلات یادگیری ایجاد شود. به ندرت بیماری به مرگ منتهی می شود.

تشخیص بیماری مننژیت

پزشک یا پرستار بیمار را معاینه کرده و مواردی همچون ضربان قلب کودک، تب، تغییر وضعیت ذهنی و خشکی گردن را چک می نماید. اگر پزشک به اینکه بیمار دچار مننژیت شده است شک داشته باشد، از آزمایش مایع نخاعی و سایر آزمایش ها همچون کشت خون، اشعه ایکس قفسه سینه و سی تی اسکن سر استفاده می نماید.

درمان مننژیت

در صورت شک به مننژیت، پس از انجام آزمایش های لازم و حتی پیش از آماده شدن جواب آزمایش ها باید درمان با آنتی بیوتیک شروع شود. اگر جواب آزمایش ها مشخص کند که کودک مبتلا به مننژیت ویروسی شده، آنتی بیوتیک ها قطع می شوند و هیچ درمان دیگری به جز مسکن لازم نیست. عفونت های ویروسی معمولاً پس از ۵ تا ۱۴ روز بسته به نوع ویروس خود به خود بر طرف می شوند. اگر تشخیص مننژیت باکتریال تایید شود، مصرف آنتی بیوتیک باید ادامه می یابد.